

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe unu an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și strălăutate:

Pe an 36 fr., pe șese luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmond 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Sortorii nefranconate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

Nr. 125.

Joi 6 (18) Iunie

1885.

Brașov, 5 (17) Iunie 1885.

Cum mai stau lucrurile în cestiunea litigiului asiatică dintre Rusia și Anglia? Suntem siguri că nu numai unul dintre cetitorii noștri își va fi pusă această întrebare.

Se dice că negocierile dintre guvernele dela London și Petersburg erau aproape terminate, când deodată cabinetul Gladstone fu silit să se retrage dela cârmă. E ciudat lucru ca în nise momente atât de dificile, create prin situațiunea esterióră a țerei, cabinetul să fie silit să demisiona din cauză că majoritatea camerei comunelor a fost uemulțumită cu impositele ce s'au pus pe spirtușe. Mulți sunt de părere ca adevărata cauză a retragerii lui Gladstone este a se căută în politica sa esterióră, lipsită de succese. Cine scie deca această retragere nu a fost chiar mai dinainte pregătită spre a redă Angliei cel puțin încâtva libertatea de acțiune în afacerea pactului de delimitare cu Rusia?

Șetulu oposițiunii, lordul Salisbury a primit formarea noului cabinet. Cu el vin conservatorii la putere și este știut că aceștia sunt contrari declarați ai Rusiei. Gladstone era înclinat mai mult de a merge mână în mână cu Rusia și de aceea era gata a-i face în afacerea afgană cele mai mari concesii. Nu așa Salisbury. Despre el se asigură, că nu va pute nicidecum continua atitudinea lui Gladstone față cu Rusia, fiindcă este un contrar hotărît al politicii nesincere rusești. Se mai crede, că Salisbury va susține relațiunii mai intime cu Germania și Austria decât predecesorul său. De aici se deduce, că Rusia este nemulțumită cu venirea la guvernă a lui Salisbury.

In asemeni împrejurări se nasce din nou întrebarea, că ore fi-va posibilă o rezolvare pacnică a afacerii de delimitare afgane? Dacă toți din toate părțile asigură, că viitorul cabinet engles va purta o politică mai decisă și mai energică esterióră, trebuie ca acesta schimbare să influențeze și asupra negocierilor ulterioare în cauza memoratei afaceri!

Unii speră într'o aplanare pacnică a litigiului basându-se pe sprijinul moral, ce ar voi să-l dea cei dela Berlin și Viena noului cabinet engles. Alții sunt de părere, că noul ministeriu conservator poate privi capitulațiunea de pân'acum în cestiunea afgană ca un fapt complinit sub guvernul radicalilor și se poate supune lui, rezervându-și ca de aici încolo să schimbe atitudinea.

De altă parte declară foile inspirate de oficiul de externe din Petersburg, că Rusia nu și va schimaa intențiunile sale pacnice și va aștepta să vedă ce liniă de purtare va adoptă noul cabinet compus din contrari pronunțați ai Rușilor. „Trebuie să priveghiam cu îndoiță atențiune și precauțiune — dice „Le Nord“ — ca să ne convingem despre spiritul de care va fi pârtruns noul cabinet în privința încheierii și executării viitoarei convențiunii“.

Cu toate aceste declarații și asigurări însă este necontestabil, că situațiunea s'a agravat mult în urma demisiunii cabinetului Gladstone și nu poate fi nimic mai ușor decât ca lucrurile să se încurce din nou și ca să izbucnescă răboiul, despre care și așa se dice că mai târziu va neevitabil.

Ceea ce preocupă mult cercurile politice este și rămâne viitoră atitudine a cabinetului Sulisbury față cu Rusia. Ratifica-va el seu nu concesiiunile făcute de lordul Gladstone în favoarea politicii rusești?

Dér atitudinea esterióră a viitorului ministeriu conservativ din Londra a deșteptat și îngrijirile altor puteri, cum e Italia și Francia. Pe lângă cestiunea fruntarielor afgane se va deschide din nou și cestiunea egiptenă și altele.

C'unu cuvânt schimbarea cabinetului engles va avé o influență asupra întregii politici continentale și nu se scie ce ne va aduce, senin orî furtună.

S'a lătit din nou faima despre o repetită întrevedere a celor trei împărați, care se dice că se va face în castelul dela Reichstadt, unde s'a fost hotărît la 1876 între cancelarii Bismark, Gorciacov și Andrassy răboiul orientălu. Semne rele!

Felibrii la Sceaux.

Mórtea lui Victor Hugo întârziase anul acesta pelerinajul felibrilor la monumentul lui Florian la Sceaux. El s'a făcut luni, săptămâna trecută, și a fost favorizat de un timp superb, scrie „Națiunea“.

Anul trecut, Mistral, celebrul poet provençal, făcu într'adins călătoria dela Maillane la Paris, pentru a asista la această serbare.

Ca de obicei, felibrii etc. s'au întrunit luni la amiazi la gara din Sceaux. Ei sosiră la 12 și jum în orașul lui Florian, și fură primiți de municipalitate, de batalionul scolar și de fanfara din localitate. Se formă îndată cortegiul și se duse la primăria, în salonul de onore, superb decorat pentru această împrejurare. Primarul, d. Prondart, ură bună sosire oșpeților, printre cari se găsesc d-nii V. Alexandri, ministru al României la Paris; Tony Révillon, deputat; Van Tienhoven etc.

D. Paul Arène răspunse d-lui primar prin un discurs plin de spirit.

„Anul acesta, dice densusul, în momentul când ne gătiăm să cântăm, mórtea lui Hugo se ivi și tamburinele noastre tăcură. Serbarea noastră, astfel întârziată cu cincisprezece zile, e deci mai puțin o serbare de cât o întrunire de familie. Ea va dată totuși și va fi marcată prin o pietricică albă în anele noastre. Așa poruncește Santo-Estello.“

S'a dat apoi cetire rapórtelor asupra concursurilor poetice. D. Marcel Couloy a obținut medalia de smalt oferită de orașul Sceaux, și d. Ritor o medalie de bronz.

După ce se termină proclamarea laureaților, se duseră dinaintea mormântului lui Florian, care e situat lângă biserica din Sceaux; fanfara cântă Marseillaise, laureații își declamă versurile, apoi se încoronă bustul poetului cu flori oferite de grădinarii din Sceaux. De aici, felibrii se îndreptară spre casa lui Florian, dinaintea căreia d. Tony Révillon pronunță o alocutiune forte aplaudată.

Restul zilei s'a petrecut în pace sub arborii cei mari, în cercul juru împrejurul unei bănci vechi de piatră, pe care trona în costum de Arlesiană d-sora Estello, dela teatrul Națiunilor; felibrii cântară și declamă pe rând în această curte improvizată a amorului.

Un banchet urmat de o farandolă dată în parcul din Sceaux a terminat serbarea.

În timpul banchetului, felibrii primară dela Frédéric Mistral următoarea telegramă:

„Fraților din Paris, tuturor Românilor din România și din Francia, cari s'erbătoresc felibrigiu, cu paharul în mână, orașului Sceaux, amintire, iubire și salutare.“

Banchetul, la care au asistat vr'o 60 de persóne,

în lipsa d-lui Mistral a fost presidat de d. V. Alexandri, dice „L'Événement“ care a deschis seria toastelor prin următoarele cuvinte:

„Veți scusa pe unu strein, care va încerca de sigură orecare greutate de ași exprima ceea ce încercă în acest moment sub impresiunea proiunde emoțiunii ce resimte.“

„Vé mulțamesc din totă inima pentru onorea distinsă ce mi-ați făcut o îmbrățișindu-mă ca p'unu amic și sunt fericit de a saluta pe felibrii Provençului și pe ai Parisului cari sunt frații lor, precum sunt și ai poezilor din România.“

„In această țară frumoasă a Franciei e ceva particular, că în orî ce regiune s'ar afla cineva întâlnește inimă călduroasă, spirite îndemnatice, inteligențe vii, talente de tot felul, și unu strein este în același timp încântat și luminat. Pretutindenea pe unde am fost, am primit această îmbrățișare ospitală, pe care vé voui înapoia-o la rândul meu în țera mea.“

„Fie-mi permisă a mulțami și d-lui primar din Sceaux pentru amabilele cuvinte ce a binevoit a-mi adresa și d-lui președinte al felibrilor parisien, Paul Arène, pentru onorea neașteptată ce mi-a făcut, punându-mă în aceiași liniă cu acest mare fermecător cu acest mare triumfător care se numește Mistral și care reprezintă una din cele mai frumoase figurî nu numai ale poeziei provençale și franceze, ci ale poeziei universale.“

„Sunt deosebit atins de vorbele ce le-a pronunțat d. Paul Arène cu privire la Regina României, care și-a luat grațiosul nume literar de Carmen Sylva, ea de sigur ar fi fost fericită să asiste la această serbare, dacă n'ar fi fost grelele împrejurări ce au împedecat-o, dér speră că odată ea își va pute realiza dorul său și să vină în mijlocul felibrilor Provençului și pôte chiar între cei din Paris.“

Verbele poetului român au fost salutate de trei salve de aplause.

„L'Événement“ termină dicându, că felibrii nu rivalisază decât în devotamentul pentru cauza de a renasce limba d'oc și care prepară în pace realizarea marelui, frumosului și nobilului vis de o alianță a raselor latine. Deja Belaguer și Verdaguer în Spania, E. de Amicis în Italia, Alexandri în România dovedesc că urmărirea unui astfel de vis nu este o curată chimera a poezilor isbiți de rațele sórelui natală.

SCRILE ZILEI.

Sinodul estoraordinar gr. or. întrunit în Sibiu în cestiunea ajutorului de stat s'a deschis ieri printr'o vorbire a Ex. Sale mitropolitului Miron Roman, în care își exprimă speranța, că cestiunea se va rezolva precum ceră adevăratele interese ale bisericii. Au fost de față peste 40 de deputați. S'a ales o comisiune, care să studieze raportul consistorului și în ședința viitoare să vie cu o propunere motivată.

—0—

Sub titlul „Nix dajcs“ scrie „Kol. Közl.“ dela 14 Iunie n. următoarele; „Comanda corpului 12 de armată a trimis prin vice-comiți la toți solgăbirii conspecte cu text german spre întregirea lor cu datele statistice. Solgăbirii comitatului Odorheiu — precum ni se comunică de acolo — au retrimis conspectele aceste neumplute, pentru-că în Ungaria limba statului e cea maghiară și pentru-că în comitatul Odorheului e „Nix dajcs!“

—0—

Corespondentul din Pesta al zăriei „N. tr. Presse“ scrie între altele: Ministrul Tisza are de gând să modifice legea municipală. Abstrăgându de aceea, că prin o nouă lege se va regula pozițiunea fișpanilor în administrațiune în sensul unei lărgiri correspunzătoare a puterii centrale, pe care și fără de această fișpanii o represintă, e vorba și de aceea, că unii funcționari ca protonotarul, protofiscalul și protofiscicul ș. a. se se alégă pe viață. Mai departe pensionarea funcționarilor de această categorie va fi obligatorie. Această nouă lege municipală, deja hotărâtă de consiliul de miniștri, conține și alte multe dispozițiuni importante, care

insă rămân încă ascunse sub vëlul misterului oficial și despre care se scie numai, că au o *tendință centralizătoare*.

—0—

In ministerul unguresc de interne are să se înființeze o secție a pompierilor, dîce »Hircs«, care se va organiza după modelul celor din străinătate și va avé însărcinarea să organizeze pompierii ai statului și să sprijină reuniunile de pompierii voluntari. Societățile de asigurare vor fi îndatorate prin legislativă să contribuie la cheltueli cu 2% pe an din venitul curat. Congresul pompierilor convocat în August se va ocupa cu această afacere amăruntă. După deschiderea dietei se va convoca și o anchetă, ală cărei rezultat va fi prezentarea unui proiect de lege în cameră.

—0—

In ținutul Sebeșului recolta promise a fi de mijloc. Mai bună recoltă promise porumbul. Viile încă vor da o bună calitate de vin. Pome sunt puține.

—0—

Sunt numiți capelanii militari cl. II: Adam Groza preot ală archidiecesei gr.-or. ardeleni, și Ilie Farcaș alias Lupu preot ală archidiecesei gr.-cat. de Alba-Iulia și Făgăraș.

—0—

Esamenile de finele anului școlar 1884-5 în pensionatul de fete »Vautier« se vor ținé în zilele de 30 Iunie n., 1, 2, 3 și 4 Iuliu n. Lucrurile de mână vor fi expuse dela 30 Iunie n. până la 4 Iuliu n. Programul esamenelor de piano e foarte variat. Lună în 6 Iuliu n. va fi producțiune de cânt și declamațiune.

—0—

In comuna Slatimik, în diecesa Diacovaruului din Croația, patronul bisericii croate rom.-cat. a fost Sf. Stefan, regele Ungariei. Preotul local, un Starceviciană rezolut, l-a detronat pe St. Stefan din patronatul acesta, i-a delăturat icóna dela altar și a instituit de patron pe St. Ilie.

—0—

Sâmbătă d. a. s'a răspândit șgomotul în Bucuresci, serie »Românul«, că stabilimentul de artilerie, pentru care guvernul a făcut chiar sacrificii, arde. Șgomotul însă era exagerat. Sala de turnătorie a sală, lungă unde se instalaseră de curând mașinele pentru turnatul obuselor, cartuşelor etc. și cu cari tocmai în acea zi se făceau primele esperințe față fiind și reprezentantul fabricii Krup, luă foc dela un coș ală unei mașine. Focul se comunică cu o repeziune grozavă plafondului întreg. Mulțumită rezervorului de apă și mulțimei omenilor din curtea stabilimentului, primele ajutóre fură indată date, până să sosesc pompierii, cari apoi l-au stins total.

—0—

Cetimă în »Telegraful«, că în ziua de 28 Maiu, o femeie din comuna Cornu, județul Prahova, a născut trei băieți, mama și copiii se află pe deplin sănătoși.

—0—

Se scie, din Salonic diarul »Farul Bosforului« cu data de 31 Maiu: O bandă de 80 Bulgari, care trecuse granița, a fost cu totul nimicită între Srumnița și Demir-Capu. 30 Bulgari, între cari și colonelul rus Kolmikow, fură omorâți. Mai mulți alii au fost făcuți prizonieri, între cari și cavasul consulatului Rusiei la Monastir. Asemenea s'au confiscat corespondențe de o înaltă însemnătate.

—0—

FOILETON Ū.

Scrisori din Cernăuți.

Cernăuți, 11 Iunie 1885.

A sosit și luna escursiunilor. Têner și bătrân alergă spre pădurea apropiată, ca să răsuflé aer curat. Familii și societăți întregi fac escursiuni, tinerii studenți fac maialuri, bucuria se vede pe fața fiecăruia. Societatea academică: »Junimea« n'a voit nici de astădată să rămână în poziție, și ea a făcut o escursiune Duminecă la 7 c. la Cecina, loc pitoresc aproape de Cernăuți.

Anunțul, ce l'am cîtit și eu, imi promisea o escursiune plăcută, sub cerul liber, sub stejar la rădăcină.... Mă gândeam și eu de ce nu sunt poet, ști de cei de moda nouă, să fac o poezie occasională dér drept să vă spun m'am încercat, înse înzadar n'am știut unde pasce calul Pegasus ca să mă avânt pe el — și decă l'ași fi și aflat nu știu cum ar fi mers cu limba, pentru că pe la noi în limba germană trebuie să și poetizezi, dacă voesci ca sexul frumos să te înțelegă.

Dér să lăsamă acesta și să urmez cu escursiunea. Cu tôte că acesta era fixat pe 1 oră p. m., ca totdeauna ora fixată nu s'a observat nici de cătră noi. Am așteptat să viă și teologii, dér ei bieții nu sunt domni

Adunarea reprezentanței județului Brașov.

Brașov, 12 Iunie.

(Fine).

Inspectorul de școle r. ung. Koos, replicând antevorbitorului contestă că guvernul ar lua parte la mișcările »Kultur-egylet«-ului și că sub egida guvernului s'ar face tôte. Acesta o susține numai antevorbitorul în consonanță cu articuli din »Gazeta.« Dér d. Tisza are alte gânduri, nu vrea să scie de maghiarizare, ci o lasă în grija societății maghiare.

In fine ia cuvântul fișpanul d. comite Bethlen. Densul găsește, că propunerea comisiei permanente, prin care se exprimă neîncrederea în scopurile finale ale reuniunii din Clușiu, este încă moderată în asemănare cu hotărârile altor comitate (d. e. Bistrița-Năsăud și Sibiu). D-sa nici nu s'a așteptat la alt rezultat, dér fiind-că e de lipsă a se susține buna înțelegere, propune a se lua la cunoștință scrisorile reuniunilor maghiare. De când d-sa este fișpan ală acestui comitat a avut în vedere totdeauna două ținte: întâi de a înainta și de a asigura păcnică conviețuire a naționalităților, dér neîncrederea nu pôte să contribuie la întărirea simpatiei, ală doilea a stărunit întotdeauna de a asigura comitatului Brașov simpatie țerei și ale opiniei publice. Spre a ajunge acesta însă trebuie să se evite tot ce ar pute să micșoreze importanța acestui comitat.

In privința scopurilor reuniunilor de cultură maghiare domnesce o părere falsă, deoarece promovarea patriotismului, care totdeauna e capabil de a se potența nu este decât un scop nobil. Numai dacă fiecare naționalitate, pe lângă că își lătesce cultura între marginele ce îi sunt date, consideră ca scop suprem patria și patriotismul și pune tôte în mișcare spre promovarea acestor factori, numai atunci patria pôte fi fericită și se pot delătura certele între naționalități. Patriotismul Romanilor și al Grecilor a fost mare, dér pentru aceea nimeni dintre dênșii n'a susținut, că ar fi destul de bun patriot. — Comitele suprem recomandă în fine de a se lua simplu la cunoștință apelurile reuniunilor de cultură.

Adunarea a respins însă atât propunerea inspectorului de școle Koos, cât și propunerea d-lui comite Bethlen și a primit cu mare majoritate (votând împreună membrii sași și români) propunerea comisiei permanente.

—0—

Esamenul la școla din Domn.

De lângă Jibău, 12 Iunie 1885.

Domnule Redactor! Intre prigonirile țilnice, ce avem a le îndura din partea asupritorilor noștri actuali, cade bine inimei omului, dacă pôte lua notiță și despre vre-un lucru îmbucurător și ni se mărește bucuria dacă cauza ce ni-o pricinuește este învățământul nostru popular. Vreu să vorbesc despre decurgerea esamenului de vară din comuna Domn ținut la 25 Maiu a. c.

Esamenul s'a început la 2 ore post-meridiane — după ce mult on. d. protopop Vasile Gețe ca șef al tractului prin o vorbire bine acomodată ocaziunii a declarat esamenul de deschis. Distinsul învățător Ipathie Teodorean după aceste a început esaminarea elevilor școlari — din tôte obiectele singurate, prescrie pentru propunere în școlele populare în regulamentul aprobat de préveneratul ordinariat ală Gherlei. Întrebările metodice ale învățătorului, răspunsurile categorice și cu curagiu ale elevilor școlari, cântările naționale și predarea frumoasă a elegiei dramatice »Deșterarea lui Traian« pre toți cei prezenți ne-au sur-

pe voința lor, ci condeiul Rectorului decide, care fiind de feră, n'are inimă. Dacă am vădit că nu mai vin și totodată, primind scirea că mulți au plecat înainte, ér alții vor veni cam cătră seră ca să nu-i ardă soarele, noi căți ne-am adunat lângă biserica luterană am pornit cu birjele.

Junii noștri se vede că în onorea bisericii luterane, au intonat un cântec de pornire — gicți în ce limbă?

»Heut' fahren wir über See und See

Heut' fahren wir.....«

Eu, ca unul care nu sunt cântăreț, n'am cântat, căci de cântam, membri*) »Armoniei« ar fi trebuit să și astupe urechile. Cum am auzit frumosul cântec »național« — căci »Armonia« se ocupă cu »cântarea națională română,« — m'am întreat, de ce ore n'ar cânta și un cântec ruten.

Făcendă trei cruci, ca nu cumva să pică din birjă, deoarece drumul era să fie — după cum sunt drumurile de țară, ér noi în fiecare birjă țiesiți ca sardelele — espresione cât de tare ne iubim — am pornit ca'n timp de bijeneră. Se fini cântecul național și un altul i luă rëndul. Fiecare student român conversă, cânta, în scurt își exprima bucuria în limba germană, că are să petrecă sub stejar la rădăcină.

*) Acestia sunt în prima linie membri ai societății »Junimea« și apoi și ai »Armoniei.«

prins și ne-au întrecut tôte așteptarea. Mărturisesc sincer că la un așa succes strălucit n'am fost pregătit, știind prea bine cu câte prejudețe din partea poporului trebuie să se lupte un învățător român, ba trebuie să se lupte cu sine însuși pentru propria sa subsistență, mai ales un învățător cu familie, cum e și sus atinsul d. învățător. Afară de m. o. d. protopop ca inspector și on. d. preot local Vasile Pop ca director școlar, la esamen ca oșpeți au figurat următorii on. domni: Ioan Pop proprietar în Domn, Florian Cocian avocat în Ceh cu dómna sa, Vasile Mica notar și proprietar în S. Odorhei cu dómna sa, Aleș Deac notar în Goroslau cu dómna sa, preoții din S. Odorhei, Traiș și Ciora, Gabriel Chezebețu, Petru Pop și Gregor Copos cu familia lor, mai întreg corpul didactic din tractul Noșgul și mai mulți domni necunoscuți. Dintre străini a fost de față la esamen cavalerul Iakie de Stavenow, oficer pensionat din armata comună și acum exploatare de petrol în hotarele S. Odorheiului și a Barsei. Pe acest domn, de origine din Sleswig-Holstein, răspunsurile cu curagiu ale elevilor și gimnastica lor în așa grad l'au entusiasmă, încât publice s'a exprimat, că mai bun esamen nici în școlele populare din țera lui n'a vădit. Așa dar, Domnule Redactor, bucuria noastră e temeinică, când auzim un străin distins cum e și domnul cavaler de Stavenow exprimându-se astfel despre învățământul nostru popular. De altminte precum am observat, d. Ipathie Teodorean e născut de învățător, căci precum sunt informat, de 12 ani de când se află în Domn tot așa esamene a făcut, din care cauză domnul inspector suprem de școle Iosif Kerekes din Zelău mai an l'a fost destinat pentru un premiu de 100 fl.; în urmă premierea a rămas din simplul motiv, că în limba ungurescă n'a obținut cu elevii așa succes strălucit, ca și din celelalte obiecte, — veți căți necaz și supărare! Ar voi d-lui ca copii numai unguresc să scie, apoi încolo bată vântu de progres! Mai daogă, că nu numai noi oșpeții am avut bucurie, ci și elevii școlari, căci după terminarea esamenului, generosul cavaler de Stavenow dimpreună cu alți d-ni români prezenți au împărțit o sumă considerabilă de bani între prunci ce de sine se înțelege a avut mare efect.

In fine cred, că veți pune întrebarea, că ore pentru ce relatez așa târziu despre acest examen? Întrebarea o și rezolvă: în ziua esamenului și după aceea am fost foarte impresionat, și sub impresiune n'am voit să scriu nimica, temându-mă să nu știu pre mult și potențiat. Acuma însă emlasul a trecut, și onoratul public cetitor prin aceste va căpeta o icónă foarte fidelă despre decurgerea esamenului din Domn ținut la 25 Maiu a. c.

După aceste, Domnul învățător Ipathie Teodorean pentru meritele sale aduse pe terenul învățământului nostru popular, primescă premiul nostru românesc, care constă din stima sinceră și perpetuă nu numai a noastră cari am fost prezenți, ci și a tuturor din Sălagiu, cari doresc din inimă prosperarea poporului românesc, de presinte atât de batjocorit de dușman. Să trăescă la mulți ani!

Ună fostă presentă.

—0—

ULTIME SCIRI.

In Cernec, nu departe de Balta în guvernământul rus Podolia, au izbucnit tulburări grave. Țeranii au împărțit între sine posesiunile marilor proprietari de pământ. Două companii de infanterie au sosit să restabilească ordinea. Țeranii au opus rezistență.

Prințul Frideric Carol, cuceritorul Mețului și unul din eroii și întemeietorii imperiului german, a murit. A fost născut în 20 Martie 1828.

Êta-ne ajuns, bun teferi, și după ce ne-am numărât ore de nu s'a pierdut vre unul, am aflat că suntem toți. Rediul cu ală seu covor verde de mătase îi îmboldea inima și vrënd, nevrënd îi exprima bucuria inimei în limba care îi este mai dragă. Un domn dela »Armonia« dîse să se cânte un cântec german, am uitat cum se chemă, ér de-a pofti să-i spun, cu plăcere! ști de bun sosit. Prințendu-se însă de veste că în pădure era și o societate germană, Romanii noștri, ca să nu-și dea arama pe față, au fost nevoiți să cânte »Primăvara« de V. Bumbac, pe note de C. Porumbescu.

Inainte însă de a cânta, un domn dela »Armonia« face propunerea: »D-lor, singen wir aber alle fünf Strophen.« — Când am auzit aceste, am dîsu unui cunoscut: veți, decă n'am fi pornit dela biserica luterană, n'am fi nevoiți să vorbim și aici nemțese. Afară de jună erau și d-nii I. Sbiara, I. Bumbac, cari reproșau junimenilor de ce nu vorbesc românesc.

Tôte petrecerea, — pardon, — voiam să dîc escursiunea n'ar fi avut nici un haz, decă sexul frumos al națiunii române nu ne-ar fi onorat cu prezența. O dómna C-a — care joca și la teatrul de diletanți — neputendu-se întinde până la plăcinte dîse: »Aber diese Placinte sind nicht zu erreichen.« — Êcă o probă ce române joca la teatru, ca să ne deștepte. 0-

Mai toate diarele din Paris au apărut în dolu pentru mărtea admiralului Courbet. Toți dicu, că „Francia n'are noroc cu bărbații săi însemnați.“ Diarele ceru, ca să se aducă cadavru din Macung (insulele Pescadore) în Paris și să se înmormenteze în Panteon.

Foile din Madrid și anume oficiosa „Correspondencia“ dau sciri foarte alarmătoare despre progresarea colerei în provinciile Valencia, Murcia și Castellon. In cele 24 de ore spre 16 Iunie au fost în Madrid 8 casuri de colera, dintre care 2 mortale; în orașul Valencia 2 casuri, în provincia Valencia 58 casuri de bôla și 22 mortale; în Castellon 54 bolnavi și 28 morți; în orașul Murcia 100 bolnavi și 52 morți, în provincia Murcia 52 bolnavi și 17 morți; în provincia Alicante 4 casuri noue și 7 morți. Medicii dicu, că în Madrid n'ar fi colera ci colica.

SCIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alu „Gaz. Trans.“)

Madrid, 16 Iunie. — Colera în provinciile cunoscute e în creștere. Erî în Murcia s'au bolnaviți de colera 105, și au murit 46 persoane.

Berlin, 17 Iunie. — Procesul intentat de Stocker în contra lui Backer pentru vătămarea onore s'a terminat, fiind condamnat cel din urmă la 3 luni închisore și la plățirea cheltuelor de judecată.

Paris, 17 Iunie. — In ședința camerei guvernului a consimțit cu propunerea d'a se face admiralului Courbet o înmormentare națională, în casu când testamentul și voința familiei n'ar dispune altfel.

DIVERSE.

Executarea criminalilor Kleeberg și Marlin. — „Tribuna“ scrie: Marți dimineața s'au executat criminalii Kleeberg și Marlin. După ce ambilor criminali li s'a fost publicat ierî dimineața sentința, delincuenții au fost duși în carcerul orașenesc. In decursul acelor 24 de ore dela publicarea sentinței și până la timpul prefapt pentru executarea sentinței, amândoi au mâncat cu o poftă deosebită, au fumat țigarete și s'au mărțurisit. Robert Marlin a scris mamei sale două epistole, în care îi cere ertare pentru rușinea ce i-a făcut-o, îi mulțumesc pentru sfaturile părintesci, îi le-a dat dar, nu le-a urmat și își ia rămasă bună. Una dintre scrisori e răspuns la o scrisore a mamei sale, prin care acosta îl încuragează. Anton Kleeberg încă a adresat mamei și sororei sale o scrisore cerându-le de asemenea iertare pentru rușinea ce le-a făcut-o; desu de dimineața amândoi delincuenții s'au cuminecat. Aprôpe de 7 ore, timpul prefapt pentru strangulare, amândoi, atât Kleeberg cât și Marlin au întreat că încă n'a sosit timpul? O mulțime mare de popor din toate clasele se afla desu de dimineața înaintea închisorii, astfel încât a trebuit să fie tras un cordon militar pentru a deschide calea și a opri imbulzeala spre porți. In curtea închisorii se aflau ca la vre-o 150 de curioși așteptând începerea actului trist.

Înaintea publicului privitoru era trasu erăși un cordon de soldați și poliția. Punctu la 7 ore sunându clopotele, gendarmii au silit treptele închisorii și îndată s'au reîntorsu cu cei doi condamnați, cari au fost postați fiecare între câte doi genlarmi înaintea fiecărui stêlp de strangulare. In această nefericită stare delincuenții au trebuit să fie ținuți la braț de câtra gendarm. Presidiulu comisiei judecătorești, d. Hatfaludy a cetit în scurtu sentința i-a predat apoi procurorului de stat d. Szabó. și acesta a provocat pe câlau să-și împlinescă datorința. Intr'aceea judecătorulu și procurorulu, pătrunși de simț și-au întorsu la o parte privirile precând publiculu privia cu o neexcusabilă sete. Chiar la câlau se vedea impresiunea deosebită ce a făcutu asupră-i sarcina de a vedea în mâna sa doi omni încă foarte tineri, căduți jertfa unei nefericite creșteri și îndobitocirii simțimintelor. Ambii condamnați cetiau rugăciunea de pe o foiță ce o avea fiecare în mână și cu deosebire Kleeberg adresa cuvinte preotului ce sta lângă el și sâruta crucea. Amândoi aveau ochii roșii de plâns și nedurmiți și përeu mângăiați cu totul de darul rugăciunii. Chiar se dice, că așteptau sosirea pedepsei pentru a-și expia crimele. Mai înteu a fost strangulat Robert Marlin, care își perduse puterile și a fost ridicat pe trepte; a apucat a dice numai „Pardon!“ și în o clipă și-a pierdut conștiința. Îndată s'a sêvșit acceași procedură cu Anton Kleeberg. Acstea sârutându crucea și-a întinsu însuși mâinile câleului, a pășit apoi pe treptele puse lângă stîlpul de strangulare și mai curând de ce privitorulu chiar și nemilos și-ar fi datu sêmă de ceea ce se petrece, a trecut și densus în stare de neconștiință. Totă procedura strangulării a ținut la amândoi condamnații aprôpe 14 minute. După șapte minute, medicii au cercetat a constata mărtea; constatându-se la Marlin mărtea după 9 minute, er la Kleeberg după 13 minute. Se vedea că la cestu din urmă va urma mărtea mai târziu, deorece precând Marlin nu s'a desfiguratu, fața lui Kleeberg s'a schimonosit succesiv.

***

Unu copil născut în timpul funerariilor lui Victor Hugo. — In mijlocul triumfalii serbări postume a lui Victor Hugo, s'a întemplat ceva uimitoru, poeticu totu deodată și foarte gravu, căci ar fi pututu arunca desordine in cortegiul, așa de admirabilu condusu. Unu copil s'a născut in mulțime, pe trotuarul bulevardului Saint-Germain. La colțulu unei strade nise strigăte atrăsese poliția și pe municipal câlari, apoi Cortegiulu porni și copilulu îi dusu nu se scie unde. Amu dori să scim, dice „L'Illustration“, numele acestui copil născut la 1 Iunie 1885, in ziua funerariilor poetului. Ce va deveni? Cum îl voru boteza? Nașulu trebuie să-i caute in operele lui Victor Hugo unu nume gloriosu: Hernani, Enjolras, Valjean, Gilliac, Marius dacă e băiatu; Eponine, Esmeralda, Fantine, Cossette, dacă e fată. Intr'o sêră, la Opera comică pe când se juca Manon Lescault, unu copil se născu in galeria. O numiră Manon. Numele era straniu alesu, dar și Mamon își are locul sêu la sôrele artei. Ce s'o fi făcutu densus? Amu dori să ni se spue profesiunea părinților copilului venit in lume la ora unu după prânțu, pe bulevardul Saint-Germain, in fața coronei omenilor de litere. S'ar putu urmari mica creatură, — Cosette sêu Marius, ori mai bine Victor sêu Maria, — fiind că poetulu purta ambele nume, — și ar fi atingătoare să se vadă crescându finulu sêu fina lui Victor Hugo mortu.

***

Baccilulu cholerei în brânză vechiă. — „Curierulu Botoșanilor“ scrie următoare: „Unu obiectu foarte căutat este acuma — brânză vechiă și iată cauza: D. Deneké, tineru medicu asistentu, examinându cu microscopulu o bucată de brânză vechiă a descoperit unu burete de foarte mică dimesiă; acestu burete necunoscutu de sciință până acuma arată după formă proprietăți și creșterea sa cea mai mare asemănare cu adevăratulu baccil de cholera descoperit de consilierulu intimu d-rulu Koch, sub microscopu abia se potu deosebi unulu de altulu și crescû pe aceleași base nutritive indicate de dr. Koch de ex. gelatina, serulu sângelui etc. se desvoltă la aceleași grade de căldură artificială și se deosebesc numai prin efectele lor la inocularea in animale. — Pe când baccilulu de cholera inoculat produce o violentă inflamați care duce la mărtea, spirilli din brânză inoculați chiar in cea mai mare cantitate nu produc nici unu efectu vătămătoru asupra animalului. Acastă descoperire foarte curioasă a produsu o mare senzați in cercurile experimentatorilor medicali. Toți doctorii, toate instituttele sciințifice, care se ocupă cu studiulu cholerei au urmat pe calea brânzei vechi și astfel se făcu ca brânza vechiă apreciată de poporul germanu ca o deosebită delicatetă a devenit de o dată unu articolu foarte căutat in lumea științifică. — Pote că chiar într'o bună dimineața se va dovedi că „haut gout“ a brânzei vechi nu provine decatu de la acel baccil de brânză, pe care s'a pus mâna astăzi. — Slavă d-lui că cel puținu acestu baccil e inofensiv.“

**

O prăjitură uriașă pentru nuntă. — Corespondentulu din Londra alu diarului „Indépendance belge“ scrie următoarele cu data dela 8 Iunie: Cunosceti obiceiulu englesu. Nici o căsătorie, modestă sêu avută, nu se face in colibă sêu in palatu fără o prăjitură simbolică, din care o parte se mănăncă la masa de nuntă, er restulu se imparte la rude, amici și cunoscințe, cari, in genere, păstrează bucățile ce li se dau ca nișce mărte pișe. Principesa Beatrice, logodnica principelui de Battenberg, va ave asemenea prăjitura sa de nuntă, și va figura in capulu tuturor celorlalte prăjituri. Acastă prăjitură se compune in realitate din trei prăjituri superpuse. Cea dinteu formeză partea de desupra, pe care se află între alte figurî de zaharu și unu cupidonu, lucratu cu multă artă, precum și unu vasu plinu de florî simbolice. A doua este incunjurată de iasomiă, trandafir, ederă, etc., totu de zaharu. Pe prăjitura din partea de jos (catulu din urmă) se află armăriile principesei Beatrice ș'ale principelui de Battenberg. Totă prăjitura cântăresce aprôpe 100 kilograme. Ea va fi pusă pe o tavă enormă c'unu pedestalu de aur, împodobită de ederă și crinu, și făcută pentru această ocaziune.

**

Încă o victimă a jocului dela Monaco. — Se scrie diarulu „Indépendance belge“, că pe când trenulu sosia in gara dela Airolo, s'a auțit d'odată o defunătură într'unu compartimentu de clasa a II-ua. Unu călătoru, in posunarulu căruia se afla unu biletu de drum de feru Milan-Paris, își trase unu glonțu in cap. Glonțulu îi rămăsese in craniu, și nenorocitul a fost transportat la spitalu, unde a murit a doua zi dimineața. Elu era unu americanu care, insoțit de sôra lui, mergea la Paris, după ce se ruinase la Monaco. Sôra sa a dechiarat, că au mai fost încă trei sinucideri in familiă și că acosta este a patra.

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Mureșianu.

nore femeii române, căci ea nobilizează inima bărbatului, durere însă la noi in țeră însuși sexulu frumos face ca bărbatul să fie ori și ce, numai Român nu.

Eu unulu stam de-o parte ca unulu pe care-l ninge și îl plouă. Și cum se nu fi fost așa, când o nouă decepțiune mă răpi din brațele iluziunilor mele. Voiam să aflu o petrecere românească, să uit de necazulu țilei, să uit și de aceea ce se scrie despre noi. Credință a afla argumente palpabile pentru combaterea articulelor de prin foi, der cu regretu trebuie să mărturisesc, că ceea ce am auțit și vedutu, numai a viață românească nu mîrșă.

Ca să nu stau totu timpul la o parte, m'am încercat să mă petrec și eu. Inima mă atrase câtra unu bujor, dau să vorbesc, der dumneai îmi răspunde între altele: „Ach! wie schön wäre es, wenn die Musik da wäre!“ — Credu și eu d-șoră, pote mi-ar trece de urit! și eu aceste cuvinte nu sciu cum se întemplă că m'am întorsu in altă parte. Aici dedui de alte frumuseți, der ce folos, femea română pierde din frumusețe îndată ce nu vorbesce limba ei — ba ceva mai multu, se face chiar nesuferit.

Îmi aduc aminte că 'n călătoriile mele, — se nu credeți c'am fost și eu numai la măr și 'n pădure — prin Transilvania și Banat, Românele de acolo, de și sciu unguresce, se genază să dice că sciu unguresce.

Pe la noi, dacă scie una a înșira trei bobe nemțesce, se crede a ficuță și ține nasu'n susu, ea vorbesce românește numai cu servitorii, căci este limba lor, pe când limba ei, cu toate că nu roșesce a dice că-i Română, este cea germană sêu și rutenă.

Etă bôla de care bolesce tineretulu român in Bucovina de ambe sexe. Bôla care din zi in zi devine mai grea și 'n curându ne vomu afla străini ai limbei române, căci mame române ne lipsesc.

In Bucovina nu s'a gândit încă nimeni de a da femeii române o educațiune națională. Despre bărbat nu dicu, referințele ceru a-și face studiile in limba germană, der cu toate aceste nimeni nu-i împiedică de a fi bun austriacu, der și bun Român.

Ce-a mai fi nu sciu. Der să finescu cu escursiunea Cam câtra sêră ne-au onorat și nise domni teologi, dicendu că de astădată s'a îndurat și Rectorulu și le-a permis să mergă, pe semne c'a cetit și D-sa ceea ce s'a scris in „Gazeta“, însă vorba ceea: rulu de n'ar rămân totu rû! Petrecerea a fost așa de națională, încât unu domnu Mandiceschi — bănuind ceva — dise de mai multe ori ca domni să vorbescă și românește, ca nu cumva „M. Scaevola“, „îlu sciți“ sêu chiar „Călătoreșcu“ să fie pe acolo și să-i dea in diaru. Cum își temu pielea!

Asupra mea escursiunea a inriurit așa de multu,

încâtu m'am legat cu jurământu să nu mai particip la escursiuni de aceste române, unde numai pre cei doi domni profesori i-am auțit vorbindu românește! Ecă viitorulu Bucovinei — represintat prin junimea universitară română.

Intunecându-se ne-am luat rămasă bună dela pădure și dela munticul Cecina, la ale căruia pôle s'a ținut această petrecere. Sêrmana Cecina de siguru nu s'a gândit nici odată, că va veni unu timp când chiar Românii sê-și năpăstuiască limba! Cântându fiecare cum i-a fost mai dragu, ne-am întors urându-ne nôpte bună și întelnire veselă la anul.

Numai așa ca'n acestu anu nu! —

Amu cetit prin diarele din Bucuresci, că'n curându vomu căpeta nise artiști dela teatrulu naționalu. S'au făcutu chiaru asigur, unu evreu avea să îngrijescă de vinderea biletelor și Sâmbată in 13 Iunie avea să fie prima represintare.

Nu sciu, cum s'a întemplat, că s'ar fi ofensat careva și li s'ar fi telegrafat din partea Românilor să nu vină căci nu-i potu asigura de ajutoru.

Ar fi de dorit să nu fie adevărat. Vom vedea. „Scairu.“

Cursul la bursa de Viena

din 16 Iunie st. n. 1885.

Table with 2 columns listing various financial instruments and their values, including 'Rentă de aur', 'Bonuri croato-slavone', and 'Bonuri rurale Banat-Ti-mişu'.

Bursa de Bucureşti.

Cota oficială dela 3 Iunie st. v. 1885.

Table with 2 columns listing market rates in Bucharest, including 'Renta română (5%)', 'Credite fonc. rural', and 'Banca națională a României'.

Cursulu pieței Braşov

din 17 Iunie st. v. 1885.

Table with 2 columns listing exchange rates for various currencies and goods in Braşov, including 'Bancnote românești', 'Argint românesc', and 'Napoleon-d'or'.

Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei” se pot cumpăra în tutungăria lui I. Gross.

Nr. 671—1884.

a. f. sc. gr.

Escriere de concurs.

In înțelesul instrumentului fundațional punctul VI. 4. c. alinea din urmă și pe temeiul ȘȘ-urilor 120, 126 și 128 din statutele pentru administrarea fondurilor școlastice...

I. Salariul de 700 fl. v. a. pe an ca suplente cu dreptul ca decă în timp de trei ani, și-a împlinit datorințele de profesore la gimnaziul din Năsăud...

său atestate finali dela vre-unu institutu superiore pentru instrucțiunea în musică și cântări și anume dela unu conservatoru, că are capacitatea formală de a da instrucțiune în toate instrumentele musicali.

2. Preferință va avea celu ce va dovedi că a fost în escricițiu practic și a dat învătătura din musică și cântare la unu gimnasiu séu la una din școlele medie de asemenea categoriă cu succes bun în timp de trei ani, séu că a exercitat în modu practic instruirea în musică la unu institutu superioru de musică și cântare, séu că după absolvirea conservatoriului a fost totu în atâtu timp conducătoru de orchestră militare de musică după lege, ori statutu, séu ca conducătoru alu unei capele de musică din vre o cetate.

3. Că scie limba română ca limbă de propunere, séu limba nemțescă, maghiară, francesă ori italiană ca limbi mijlocitoare pentru învățământu, avându celu ce nu scie românește, în timp de trei ani a se supune unui esamenu, prin care să dovedescă că e în stare ași propune obiectulu în limba română.

4. Originea, etatea și religiunea prin carte de botez.

5. Studiele ce le-a mai făcutu cumva și că

e atâtu de moralmente, câtu și în purtarea sa civică, nepătătu.

6. Testimoniu medicalu despre starea sănătății. II. Salariulu de 600 fl. v. a. pe an la concursinte fără una séu mai multe din condițiunile puse mai în susu, însă acesta numai ca substitutu fără dreptu de pensiu și de decenale.

III. Comitetulu administratoru de fondurile școlastice grănițeresci se rezervă însă dreptulu de a remunera serviciu estraordinari, după trei ani urmate de rezultate și succesu de totu eminente în împărțășirea la școlari a învățământulu din musică și cântare, séu prin salariu mai mare până la maximulu de 900 fl. v. a. séu prin înaintarea la gradulu de suplentu ori definitivu.

Suplicele concursinții și le voru adresă la: Comisiunea administratōre de fondurile școlastice din Năsăud până la 16 Augustu 1885 călindariulu nou la 6 ore séra, căci mai târziu nu se voru mai primi și nu se voru subșterne spre dezbateru și considerare.

Din ședința comisiunei administratōre de fondurile școlastice și de stipendie ale foștilor grănițeri români.

Năsăudu, 6 Iunie 1885. Președintele: Iosif Mihalișiu m. p. Secretariulu: Ioachim Mureșianu m. p.

Meșsul trenurilor

pe linia Predeal-Budapesta și pe linia Teiuș-Arad-Budapesta a călei ferate orientale de stat reg. ung.

Large table with 4 main columns: Predeal-Budapesta, Budapesta-Predeal, Teiuș-Arad-Budapesta, and Budapesta-Arad-Teiuș. Each column contains train schedules with columns for train type (omnibus, accelerated, etc.) and departure times.

Nota: Orele de noapte sunt cele dintre liniile gróse.